

Yesefza

– redfer · 02 Nisan 2021

etrafa soğuk ve lanet bir duman yayılıyor
bir kaç kez ruhumun bütün tezahürlerine
üşüyorum
buz kesiyor sırtım ve ellerim

zihnimin her köşesinde kılıç kalkan şakırtısı
kanlı, hareketli sahneler halisane
hafı ahlaram halas olma niyetinde
avare bir öfke kümesi
inzal oluyor kalbime
köz gibi
nabzıma can gibi

başımda bana mahsus siyah bir kep
üstümde şahsıma münhasır siyah bir palto
sahafları ziyaret ediyorum
afişlere bakıyorum
vitrinlere nazarım takılıyor
dolaşıyorum keyfimce
şehrin bütün caddelerini

çarşı-pazarda rüzgar köşe başlarını kesmiş
adım başı geleni geçeni durduruyor
ağzında bir vızıltı ezgisi
talan ediyor her şeyi
yağmalyor

bir başkaldırıya dönüşüyor geçmeyen saatler
sinemde tahayyüli yangınlar
ye'sefza sırlarla doluyum
zahirde tükenmez mavi kalem serüvenleri
bitmeyen füsünların öyküsü

sular donmuş
güneş suskun

mutsuzum
nefesim bir ışık sütunu
halka halka göklere çıkıyor sesimin buğusu

günün son vakitlerinde fûrûzan diyarlardan
denize düşüyor parıltılar
o zaman gerçeğe dönüşüyor masallar
bir tren penceresinde
kendimi arıyorum
şehrin dar ara sokaklarında
yanımda en sadık duygularım

tıka basa meydanlar
avamın oluşturduğu insan seli
itile kakıla adeta ezilerek
pratik arbedelerle
hiç sorgulamadan
meçhule doğru sürüklüyorlar beni

karanlık apartmanlar boyu zihin yorgunluğum
iftizah debelenişlerin ifşasında
kaçıyorum ardıma bakmadan
olanca hızla onlardan
soluk bile almadan

namaz vaktince
bir cami fonunda yaver gölgelerim
bir devr-i daim huzuruyla derinleşiyor
yüreğimin iç güdüsü tevarüs ediyor
saatlerce

redfer